

17. maj 2006

Supplerende spørgsmål, der kan stilles fra Retsudvalget:

1. Af ministerens svar af 26. april 2006 på spørgsmål 317 fremgår bl.a.

- At 65% af de i alt 586 børn, der blev hjemtaget i 2005, kom fra andre lande end Kina
- At 203 af disse børn var fyldt 1 år ved hjemtagelsen.

På baggrund heraf konstaterer ministeren at der også i denne nye situation er andre afgiverlande end Kina, også når det gælder de lidt større børn.

Ministeren må vide at de danske aldersgodkendelser gælder barnets alder ved matchning af ansøgere og barnet (tidspunkt for "barn i forslag"). Da der i de fleste tilfælde går adskillige måneder – i nogle tilfælde år – fra matchning til hjemtagelse, er en stor del af de 203 børn matchet da børnene var under 12 måneder.

Det er ligeledes en kendsgerning at der for bortadoption fra mange af de lande, der afgav disse 203 børn gælder særregler, der i praksis gør det umuligt at få børn for en stor del af de ansøgere, der med gældende danske regler ikke længere kan få børn fra Kina.

Eksempelvis gælder for mange af de andre giverlande enten

- meget snævre aldersrammer
- og/eller begrænsninger for familier der allerede har børn
- og eller forbud mod bortadoption til eneadoptanter.

Ministeren bedes derfor oplyse følgende:

Hvor mange af de i ministerens svar nævnte 203 børn over 1 år der:

- a) Var under 12 måneder gamle, da de blev bragt i forslag, og dermed tildelt ansøgere, der var godkendt til at adoptere et barn fra 0-36 måneder?
- b) Er tildelt til familier, der var forhåndsgodkendt til et barn 12-36 eller 24-36 eller 24-48 måneder eller andre godkendelsesrammer, der ikke gik ned til 0 måneder?
- c) Overhovedet ville kunne tildeles ansøgere der har den alder, de "Kinaramte" familier har.

2. Af Retsudvalgets betænkning af 20. maj 1999 fremgår bl.a. at:

" Endelig bemærkes, at det efter udvalgets opfattelse vil være et væsentligt spørgsmål, om giverlandene vil være indstillet på at stille børn til rådighed. Som nærmere omtalt i betænkningen, side 48 f., og besvarelsen af spørgsmål nr. 18 stiller giverlandene således generelt krav om, at aldersforskellen mellem adoptant og adoptivbarn ikke overstiger 40 år."

Af ministerens svar af 26. april 2006 på spørgsmål nr. 318 fremgår bl.a. at adoptionsnævnet i brev af 27. februar 2006 har meddelt bl.a. at:

” Forhold omkring formidlingssituationen kan som udgangspunkt ikke begrunde en aldersdispensation efter reglerne om særlige omstændigheder”

Fakta er, at langt det største af giverlandene i dag – Kina – IKKE stiller krav om max. 40 års forskel. Derfor synes Adoptionsnævnets holdning i dag i åbenlyst strid mod en del af lovens forudsætninger. Hvorledes kan ministeren forklare denne forskel mellem lovens intentioner og nævnets nyligt udsendte retningslinjer ?

Er denne forskel ikke netop en god begrundelse for, at loven nu må tilpasses de faktiske forhold ?

Michael Paaske
Formand
Adoption & Samfund